

РУСЛАН

Виходить у Львові що дня крім неділя і руских свят о 5 1/2 год. пополудні.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. і. п. Домбровського (Хорунжичи). Експедиция місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламаци неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсїланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

«Взяв ми очи і душу ми виреш: а як возьмеш милостя і віра не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Передплата
на «РУСЛАНА» вносять:
в Австрії:
на цілий рік 20 кор
на пів року 10 кор
на чверть року . . . 5 кор
на місяць 1.70 кор
За границею
на цілий рік . . . 18 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокє число по 10 сот.

Політичне положенє після голосованя в бюджетовій комісії.

(Х) Памятне голосованє в бюджетовій комісії державної ради в справі вимаганого правительством 69-мільонового кредиту дня 9. грудня с. р. не перестав бути предметом обговорю на політичних зборах і в дневникарстві. З нагоди Різдва Христового лат. подав в N. fr. Presse один міродатний член німецьких людовців свій погляд про політичне положенє, витворене в Австрії тим голосованєм, котре неперечно буде займає для наших родимців.

«Політичне положенє в Австрії, пише сей провідник людовців, є так неясне і запутанє, що се було би не лише трудно, але для політика навіть небезпечно, бавити ся в якісь пророцтва в тім напрямі. Найважнійшою справою є і остане й на дальше, чи державна рада буде спроможна до успішної роботи. Сего бажать всі, навіть значна частина Чехів. Але як раз з того боку, з котрого булоб дуже бажаним зробити державну раду роботящою, не діє ся нічого, щоби витворити потрібне до такого порозуміння успособленє, іменно з боку правительства, що при всякій нагоді обнижає ся державну раду, що все указує ся на її неспосібність до роботи, се може викликати лише невдоволенє а навіть огірченє, але то не причиняє ся зовсім до усунєня перепон, до відверненя обструкції.

«Шлескі класи рівнорядні, покликанє д-ра Ранди а також рескрипт в справі хорватских студентів були длятого не лише похибками, позаяк се були уступкою противникам Німців без згоди сих останних,

але також задля того, позаяк правительство не забезпечило собі ніякої уступки з противного боку. (А чиж гр. Клярі не зміє язикових розпорядків ческих також, не забезпечивши собі, що Німці не перестануть робити обструкції. Ред. Русл.) Правительство наробило собі лише тими уступками клопотів, найбільшого може з д-ром Рандою, котрого має тепер в кабінеті, не знаючи, що з ним почати.

«Як довго министерство д-ра Кербера остане при кермі, на се питанє трудно відповісти, а то длятого, бо ніхто не знає, що др. Кербер властиво хоче, і ніхто, навіть понад д-ром Кербером поставлені чинники не бажать і не змагають до розв'язки запутанини. Можна вправді припускати, що ті чинники вважають пожаданим задержанє д-ра Кербера при кермі, позаяк тут передовсім розходить ся о переведенє австро-угорської угоди і длятого є є вказано, щоби теперішнє правительство довершило сю справу, замість, щоби її поручати новому правительству. Австро-угорська угода є отже одинокою в тій хвили орієнтаційною точкою для оцінки політичного положеня. В остатних часах дало се голосованє в бюджетовій комісії багатий матеріал до прилюдної розправи. Се треба з притиском зазначити, що більшість в бюджетовій комісії була случайною, і що перед голосованєм не було ніяких в тім напрямі переговорів. Всі комбінації, які появили ся з тої нагоди, показали ся зовсім безосновними, а запереченя, які опісля послїдували, відповидають дійсній правді, між ними також і запереченє д-ра Крамаржа. Ніхто не думає про коаліційне министерство. Наколиб министерство д-ра Кербера мало уступити, тоді булоб єго наслідником инше

урядниче министерство. В тім голосованю виявило ся також зовсім виразно невдоволенє з німецького боку невдовієм супроти правительства, котре нарбило таких похибок. Не хотїли дати сему правительству 69 мільонів, щоби не нарбило більше помилок. В кожній иншій державі конституційній було би правительство, котре би потерпіло таке пораженє в комісії, як министерство д-ра Кербера, виступило перед палату з питанєм о довірє, а колиб палата одобрила ухвалу комісії, тоді правительство уступило би. Тимчасом др. Кербер покориствував ся голосованєм бюджетової комісії, щоби відрочити державну раду. Се повний доказ для широко розповсюдненого погляду, що він не бажєє взагалі, щоби державна рада стала роботящою. Се новий доказ, бо кожде скликанє державної ради відбуває ся так, що она ледво кілька тижнів може обрадувати, а для уможливленя хосенної роботи потрібні не лише популярні начерки законів, але також значно довша сесия, а се найліпше показує, що правительству д-ра Кербера зовсім не розходить ся о приверненє робочости державної ради і се тим виразнійше проявляє ся, коли ледво скликану раду посилає ся знов домів.

«Чим більшї трудноци висудують ся проти порозуміння з обструкційними Чехами, трудноци, які починають ся вже при питаню, як і про що мають бути ведені переговори, тим більше треба би дати часу, тим більше відповідних умов повинно би правительство приспорити, щоби промостити дорогу до такого порозуміння.»

Сей вивід проводира із сторонництва німецьких людовців стає вимовним доказом, що в сїм таборі німецьким не лише не успокїли ся уми зворушені шлескими пара-

Денис Угнівець.

Голодовий спорт.

(Дальше).

— Хоч папіроску закурю — допрошував ся у себе самого. Се який чудесний лік проти всяких бактерій.

— Нічого.. нічого.. Божевільний.. Чи мав би ся власне теcher знищити свій винахід.. змарнувати здобуті з таким коштом — трудом спостереженя.

Встав з ліжка. Протер студеною водою зачервоїлі, розпалені очи. Причепурих ся і мовчки зійшов на долину до свого ученика. Але перед самими дверми пригадав собі, що час лекції давно минув.

— Що подумає тепер княгиня?.. Готова вимовити. Як вимовить?.. Хай вимовляє.. і щож?.. Буде се жертва, яка тільки піднесе престиж мого спортового винаходу. А може перепросити?..

Завернув до сальону княгині. Зігнутий папалець чиколонком дїткнув дверей — та стукнуто не відважив ся. На сиду стояв на ногах придержуючи ся руками відвірка. На чолі понад бровами пекло демонічним жаром.

Вернув до своєї комнати наложив на голову капелюх.. і без мисли зійшов на діл.

В брамі стртив воротаря, що поздоровив його як вчера мовчки.

— А можеб таки вернути до княгині і перепросити за опущену лекцію? Пощо?.. Не підеш.. Чи хочеш оказати ся так слабосильним, щоби отсїй старій девотці дати змогу, аби вмовила в тебе, що ти найбільший дурень меж дурнями?..

— Наперед!.. Прискороною ходою пішов до міста. Ішов звисивши голову та вдивляв ся в сїрі шияти хідника, начеб ветидав ся проходжих. Вони обкидували його цікавими поглядами. Та йому було про них байдуже. Він не думав нічого. Не знав, де і пощо він їде. Його пекла згага розпаленим піском. Однак голоду не мав. Чув лишень, як дудїло в ухах, шуміло та клекотїло в голові. Отсїй шум і клекіт зливав ся з гуркотом возів, накликуванєм погоничів, незрозумілим гутором людської розмови і загломшували його.

Низенька хатина огородника, отулена зеленим повієм, наче стара бабуня зеленою шовковою хусткою, вивела його з глибокої задуми, в котру упав ніби в глибокий сон.

Він був в широкій алеї «Високого замку». Підійшов до лавочки, що тулила ся до високого,

тїнистого клива. Сїв. Се було Петрове улюбленє місце. Осея лавочка — була повірницею його тайних радосний і слїзь, його сестрою, товаришкою, подругою.. не потребував єї обавляти ся. А до того густе, кленове листє звисало тїнистим шатром і не допускало крику міського. На нїй сїдав вже від десятиох літ.

І тепер повів на нього приємний холод та очаровуючий запах трави і цвітїв. Віддахала земля солодким спокоєм, ніби матеріна груди притискала його до свого лона. Вдихав отсе ароматичне повітрє, начеб не було його в Петрових грудях десятих літ. Бездонна глибинь голубого неба споглядала ласкаво через золоті прогалини кленів і каштанів.

Заложив ногу на ногу та німо вдивляв ся в кармінове обличє гвоздика, що весело споглядав з поміж других цвітїв на градї. Золотий, летний промінь сонця прoder ся крізь шовкове, зеленє полотно листястого шатра і гойдав ся на сьвіжїм лонї цвітю.

— І сей цвіток, споживає тепер свій обід; він їзвиває з проміня житєдайне тепло, віддихає райскою вонєю. З певністю і цвітї часами голодують..

— Цікаве лишень, чи і вони мають свої спорти?.. Що вони говорять до людей і між собою, сьміють ся весною і розцвітєм, плачуть

Жа ялихку і Жовий Рік поручає від 37. літ вєствуїчий

ГОДИНИКАРСКО-ЮВІЛЕРСКИЙ МАГАЗИН у Львові, ул. Гетьманська ч. 4.

ЮЛІЯНА ДОМБРОВСКОГО

брилянти, золоті і срібні вироби, заручиніві перстїці, шлюбні обручки, будильники, всякі годинники у великій виборї з першорядних фабрик сьвітвих по найкзших цінах. (4—6)

Царський указ.

Цар видав до сенату ось який указ про проєкт реформи державного порядку:

Після єввятої спадщини наших укоронованих предків, безнастанно думаємо про щасте повіреної нам Богом держави, а при незміннім береженю незрушних основних законів держави, уважаємо завданем правительства невтомиму єго запопадливості про потреби краю, причім належить розрізнити все, що дійсно відповідає інтересам російського народа від блудних напрямів, викликаних переминаючими обставинами. Коли потреба сеї або тої зміни виявить ся зрілою, тоді уважаємо конечним приступити до єї переведеня, навіть колиб намірена переміна викликала заразом заведенє важних новин в законодавстві. Не сумніваємо ся, що здійсненє такого підприятя найде повне зрозумінє в добре настроєній часті наших підданих, які правдиве щасте вітчизни бачать в підпираню держ. вного мира і правильнім заспоковню щоденних потреб народа.

Ставлячи на чолі наших старань гадку, як міг би найліпше стати управильненєм єписіб житя найчисленнішого з наших станів, імено селяньского стану, додаємо, що ся справа, відповідно до наших вказівок є предметом розслідув. Рівночасно з докладним, на місці піднятим розслідув намірів міністра внутрішних справ, відбувають ся наради вибраної комісії, зложеної з найбільше досвідних осіб найвисшої адміністрації, про найважкіші квестії селяньского житя, на підставі д. сьвіді, яких при розслідуваню загальних потреб хліборобского стану добуто в місцевих комітетах. Розказуємо, щоби закони про мужиків, що мають видати ся на підставі сих праць, були в згоді з загальним законодавством держави і щоби через те було улекшенє завданє трівого забезпеченя долі єго стану, якого приналежних указ царя освободителя признав вповні свободними горбжанами з повними правами.

Узглядуючи дальше інші потреби населєня, уважаємо нетерпилчям проволок управильненє державного і публичного житя. Уважаємо доконечним:

1) щоби підпиряно успішні зарядженя для охорони повної сили закона, як найважкішої підпори престола і автократичної держави, аби ненарушенє, для всіх рівне приміненє законів, було уважанє всіма підчинєними нам властями у всіх місцевостях першим обовязком, якого несповненє потягає за собою законну відвічальність в кождім випадку самовільного поступованя. В сей спосіб, тим особам, що понесли шкоду задля самовільного поступованя, мають бути улекшені средства до увісканя правного вироку;

2) щоби поручити місцевим і міским інституціям можливо розширеню участь в адміністрації ріжних галузій публичного добра, надаємо їм в сій цілі конєчну самостійність в границях закона. Під сими уелєвіями мають бути покликані заступники всіх верств інтересованого в місцевих справах населєня, задля можливо успішного заспоковни єго потреб. Окрім існуючих дотепер повітових і губерніальних земств, мають утворити ся дальші інституції для адміністрації локальних справ на просторах меншого обєму;

3) щоби для стереженя рівности осіб всіх станів перед судом, стала заведеною доконечна єдність в порядку судівництва держави і щоби була запевнена відповідна незалежність судових вироків і заряджень;

4) щоби для дальшого розвинєня вчинєних нами заряджень для охорони долі робітників в вартєтатах і в рукодільництві старано ся о заведенє державного забезпеченя робітників;

5) належить переглянути видані за часів безпрямірних прояв злочинних ділань ворогів публичного порядку виймовкі закони, яких приміненє є влученє зі знатчим розширенєм компетенції адміністративних властей, причім належить старати ся о можливе ограниченє областей, в яких мають примінювати ся виймовкі постанови, як також о се, щоби викликанє ними ограниченє прав приватних осіб наступало тільки в сих случаях, де дійсно загрожена безпечність держави.

лельками, покликанєм д-ра Ранди до міністерства і хорвартским рескриптом, але може ще більше тепер заострили ся. Таке уснобленє німецких людовців було би для правительства немалою перепоною, наколи оно схоче навязати нові переговори, котрі мають попередити нову сєсію зимову державної ради і задля того речинєць сей, котрий спершу назначувано на конєць сїчня, відсувають на пізнійший час.

Промова пос. д-ра Короля

виголошена в галицкїм соїмі дня 9. падолиста 1904 при бюджетовій розправі.

Високий соїме! Від давних літ утерла ся і в нашім соїмі практика, що бюджетова дискусія замість обертати ся около сухих цифр бюджетових, сходить на широку арену політичну, з котрого то звичаю користають і рускі послы, щоби і з своєї сторони розвинути дискусію політичну, щоби і з своєї сторони обговорити всесторонню найбільєшійшу сторону публичної адміністрації, щоби в становиска політичного віддати критиці ту адміністрацію політичну.

Тою а не другою дорогою, достойні панове, підемо ми також і того року, бо хотяй предложений нам бюджетовою комісією краєвий бюджет, давав би дуже широке поле до дискусії чисто фінансової, бож фінанси нашого краю представляють дуже а дуже невідрадний гороскоп на будуче, то ми, достойні панове, ту дискусію чисто фінансову, мусимо полишити тим, котрі під зглядом політичним від нас ліпше ситуовані, котрі під зглядом політичним мало або і зовсім жадних жадань не мають, котрі з чистою совістю можуть глядіти в політичну будучність свого народа.

Нам, достойні панове, тою дорогою іти не вільно, ми на цифровий бюджет не маємо найменшого впливу, ми не в силі змінити ані поправити оплаканого стану фінансів краю, бо ключі до каси краєвої не в наших руках. Ми, достойні панове, обовязані передовсім зіставити білянє політичний послїдного року, бо думаємо, що як раз тепер час замкнути той білянє за послїдний рік, за той рік, в котрім найвисша власть в краю спочала в руках нового намісника. Як раз тепер рік, панове, коли то новий намісник краю станув по раз перший перед високим соїмом, коли він проголосив програму, після якої хоче в своїм урядованю поступати, як раз! — [думаю — тепер час, щоби приглянути ся, чи і о скілько зміна намісника краю вплинула на зміну системи правління в краю, чи і о скілько вплинула на зміну системи примінюваної до нас, до руского народа.

Думаю, що тепер як раз надійшла хвиля, щоби застановити ся над тим, чи бодай вчасні сповнили ся ті надії, які руский наїд мав право привязувати до особи нового намісника, чо-

срібно — перлистою росєю — він ані на хвилино не сумнівав ся.

— Але спорт?...

Десь з тіни корча вилєтїв жовтий мотелик і куснем янтаря упав на червону головку розкішного, молодого цвіту. Від часу до часу тріпотав крильцями, омажував кінчиками вусиків і знов улїтав, плив в позорний хвусталь воздушний.

Нарваний насупив брови. Память його працювала над чимось. Скіра на чолі корчила ся, стягала ся морщинами. Грубіли жили напливом крові.

Даремна праця. Крім званого чувства тяжєсти на животі, невиносимого болю в голові і колїнах не пригадував собі нічого. А прецінь він був певний, що десь бачив отсе жовтокриле сотворіло. Але де?... де саме?... Над тим сплувала ся його память.

— А... єсть... так...

З найменшими дрібничками виринула в памяти подїя... така сьмішна... Підлий чоловік... Чиж може бути, щоби я в злости і заздрості упав так глибоко, що сьому невинному сотворіню хотїв видєрти поживу, сонце, жите?...

(Дальше буде.)

ловіка сьвітлого, мужа повного сили і енергії, мужа маючого неограниченє довірє Корони, мужа, котрий має необмеженю повновласть зі сторони краєвого правительства.

Пригляньмо ся, панове, чи надії наші справдили ся, чи сповнили ся надії, які наїд руский міг покладати на особу нового намісника вже хотяйби з того згляду, що новий намісник гр. Потоцкый, вихований в иншій атмосфері політичній, бож на заході нашого краю, що не мав нагоди переняти ся тим шовінізмом, яким дишать Поляки, виховані тут на сході, що не мав нагоди набрати того упередженя до Русинів, яке мають Поляки, котрі виховали ся тут межі нами, що він не міг бути перенятий ідеями швєхпольскими, котрі кажуть нас нищити на кождім кроці, що він міг обєктивно, без упереджень нас судити, міг ясным оком, а не через окуляри політичного шовінізму оціняти поступованє органів правительства, а яко потомок рицарского рода Потоцких, не міг не відчутти в душі тої кривди, яку терпить руский наїд від тих, котрі цілу власть держать в своїх руках, котрі ту власть над нами захопали в спосіб неконєчно легальний, захопили силою.

В своїй інавгураційній промові зазначив теперішній намісник краю, що буде стояти на становищі повної безсторонности, що в своїм урядованю буде руководити ся строго принципами закона, що в своїм урядованю буде тримати ся беззглядної справедливости і руководити ся зглядами на добро краю, та висказав при тім надїю, що і підвладні органи правительства будуть перевяті тими самими ідеями, що будуть в своїм урядованю руководити ся тими самими засадами, які проголосив намісник, додаючи, що если би органи правительственні ту і там не приміювали ся до тих засад через него проголосєних, вистарчить звернутись до него, а справедливости стане ся задосить. Сказав при тій нагоді намісник краю тії памятні слова, що хоче, щоби єго судити по ділах а не по словах, бож не привязує ваги до слів а лиш до діл.

Програма, достойні панове, на котру ми всі охотно писали ся, програма, котра переведєна конєквєнтно могла би в першій лінії вийти на користь руского народа, котрий від правительства не домагає ся чєйже надзвичайної ласки, котрий не домагає ся якої небудь протекції, а жадає лиш безсторонности, беззглядної справедливости, чого на жаль добити ся не може.

Наїд руский вже привик вправді до того, що зміна особи намісника не є ще зміною системи в краю, що намісник краю, обнимаючи свій тяжкий уряд, мусить числєти ся з даними уелєвіями, які застає в краю, що єму не вільно, що так скажу, плєсти против води, що понад ним стоїть сильна і могуча, правляча в краю партія польска, котрої волі мусить піддати ся кождий намісник, що зломанє могучости і сили тої правляючої партії польскої переходить сили хотяйби і як енергичного намісника, всеж таки, достойні панове, міг наїд руский бодай на хвилино дати пїрвати ся тій солодкій надії, що може новий намісник потрафити если не в цілости, то бодай вчасні зірвати з дотеперішними традиціями, та своєю енергією, своїм могучим впливом зробити то, щоби і у нас заванував стан правний, щоби і у нас закони не були лиш мертвою буквою, щоби ми могли наглядно перєсвідчити ся, що новий намісник краю фактично привязує більшу вагу до діл, як до слів.

Наш білянє політичний за той послїдний рік, за час урядованя нового намісника, закінчив ся у нас на жаль, достойні панове, недобором і то недобором значним, бож ми не могли майже нічого вписати в рубрику активів, бож система зістала одна і та сама у нас, мало і дуже мало слїдно зміну особи намісника, — майже все остало по давному, ми не можемо доглянути тих діл, по котрих маємо судити діяльність нового намісника, чуємо слова, з котрими в суперечности стоїть діла, стрічаємо ще все по повітових пашаликах тих героїв, для котрих закон то кусєнь паперу, для котрих нема нічого єввятого.

(Дальше буде.)

Для зміцнення мого, в маніфесті з дня 11 марця 1903 висказаного, незломного бажання мого серця, щоби усьвячена основними законами держави толеранція в віроісповідних справах була додержаною, піддаємо ревізії закони про сектареке право і про особи неправославних і нехристиянських віроісповідань і під пору незалежно від сего видаємо також під адміністраційним зглядом відповідні зарядження для усунення всіх невчислених виразно в законі ограничень. Належить перевести ревізію існуючих розпоряджень, які ограничають права чужосторонців, як також підданих на деяких областях. З числа сих постанов належить тільки сі удержати в силі на будучність, котрі в конечні в інтересі держави і з очевидним пожитком для російського народа;

б) щоби з існуючих тепер розпоряджень про прасу усунено лишні ограничення, щоби друковане слово стало ясно означене законом, щоби через се своя праса, відповідно до поступів просвіти, належного їй з сеї причини значіння, одержала можливість словення свого висшого поклоняння як правдива благоістиница розумних змагань для пожитку Росії.

Заряджуючи на сих основах ряд великих, внутрішніх перестроїв, які наступлять вже в найближшій будуччині, а яких часть після переше виданих нами вказівок, є вже предметом дослідів, уважаємо при важности і різнородности сих перестроїв, конечним постановити, щоби для нарад над средствами для можливо скорого і цілковитого здійсненя сего завданя, став вибраний комітет міністрів. З сеї причини наказуємо комітету міністрів в кожній з наведених справ дослідити, яким способом наші наміри можуть бути як найліпше здійснені і подати нам в протягу найкоротшого часу свої ухвали про дальший розвій заряджень в приписанім порядку. Про дальший хід паходячих ся в опрацьованю справ, має комітет доносити нам. — Підписано: Николай.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ. При зміні року просимо наших Вп. Передплатників о скорі відновлені передплати, зглядно о вирівнані залеглостий та о прислудувані нам нових передплатників.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В четвер: руско-кат. Аггея, Теофані; римо-кат. Томи еп. — В п'ятницю: руско-кат. Данила прор.; римо-кат. Давида кор.

— **Про довірочний зїзд нац.онально демократичної партії,** який відбув ся дня 26. с. м. в ко-мнатах «Рускої Бесіди», не подало доси «Діло» ніякої звістки. Видно, жде, поки «Галічанін» і «Dziennik polski» не подадуть основного звіту. На основі наших інформацій, засягнених в учасників зїзду, подаємо короткий звіт сих зборів. До промови д-ра Олесницького зїзд мав характер віча, на яким бесідники пописують ся криками, добрим голосом, сильною гестикаляцією, якими спеціяльно визначив ся один бесідник з Комарніщини. Прізвищ бесідників, що промовляли проти д-ра Олесницького, не подаємо, бо їх аргументи против річевих і рішучих висяень д-ра Олесницького виглядали як виступи ліліпутів проти велита. Спеціяльного прочухана за свою «консеквентну» політику одержував з ріжних сторін орган національно-демократичної партії. Коли дир. Борковскому закидувано, що він яко відповідальний редактор «Діла» допуєтв до напечатаня несправедливих замітів проти д-ра Олесницького, дир. Борковский заявив, що по 7. грудня був він лише номінальним редактором і що сі статії поміщено проти его волі і проти волі «Народного Комітету», який велів цілу справу крактувати безсторонно. «Закидують мені — казав дир. Борковский — що я не розуміюсь на політиці. Се правда, але розуміюсь на тім, що є чесне і нечесне, і тут кажу отверто, що волю одного д-ра Олесницького, чоловіка з характером, як сто наших політиків, що не вмють розріжнити чесного від нечесного». На заміти «Діла» і деяких бесідників, що соймову промову шкідливу о. Богачевського цензурував руский клуб, відповів др. Олесницький, що «Ділу» і бесідникам мішатись в сю справу не вільно. Послі відчитують собі взаїмно свої промови, і колиб так само побітали редактори деяких газет, то не являлись би ся статії повні вісенітиць, писані немовби для дітваків. «Всі бесідники — казав др. Олесницький — заявляли на нинішнім зїзді, що не підсувають мені і руским послам злої волі. Сі заяви роблять на мене вражівне свідочтва ученика, що має обичай похвальні, вільність витривалу, а поступ недостаточний». Остаточно у-

хвалено послам заяву довіри і зажадано від них, щоби послі в виду неуспішности мериторичної опозиції вели на будуче як найострійшу політику. На заміт д-ра Костя Левицького, що послі не мають ніякого контакту з «Народ. Комітетом» відповів др. Олесницький, що соймові послі раз одиникий дістали запрошенє на нараду «Народ. Комітету» і не могли в ній взяти участи лише тому, бо рівночасно відбувало ся засіданє сойму. По сім виписеню ухвалено, щоби послі стояли в тіснім контактї з «Нар. Комітетом». Своєю дорогою ся ухвала не має ніякого значіння, бо, як видно, «Нар. Комітету» самому не залежить на тім, аби послі стояли з ним в тіснім контактї, коли на зїзд запросив лише деяких послів-народовців, а не всіх, хоть они засідають што в соймовім, што в парламентарнім клубі. Замігне, що запрошені на зїзд селяни вповні одобрювали в своїх промовах політику д-ра Олесницького. По дискусії політичній, яка тревала від год. 3 по пол. до 1. год. в ночі, приступлено до вибору «Нар. Комітету».

— **35 літний ювілей літературної праці Івана Нечуя-Левицького** святкують в Київї в неділю дня 1. н. ст. січня. Київське «Литературно-Артистическое Общество» розіслало друкований запрошені до участи в сім святї, яке пічне ся згаданого дня о 12. год. в полудне в льокалі сего товариства (Крещатик 15). Запрошенє прийшло до нашої редакції вчєра вечером.

— **3 Дрогобича** доносять: Виділ політичного товариства «Дрогобичка Народна Рада» скликує загальні збори на день 2. січня 1905 в понеділок до Дрогобича на 1. год. по полудни до льокалю «Зорі». Порядок денний: 1) Політичне положенє Русії в теперішню хвилю. 2) Вибір нового виділу. 3) Внесеня членів.

— **«Благовонний» проповідник.** Недавно відбував ся в Станиславіві похорон о. С. Над доминою промовив в архікат. церкві один з наших «маститих», який пописував ся неfortunно кацапщиною. Замість «муж боговїний» бесідник кілька разів сказав «муж благовонний», а місто «он воспитал своїх синов» проголосив проповідник «он испитал...» і т. д. Чи не добре було би, щоби подібна коміка найшла собі до попису інше місце, а не церкву?

— **Яким послам у нас найліпше?** В першім рядї тим, що ніколи нічого не говорять і не роблять і лише приїздять кожного першого по діети. Они найщасливїші. Ім ніколи ніхто нічим не докоряє. І тим послам добре, що від часу до часу проголосять опозиційну промову, але до поважної роботи, чи там взагалі до роботи ніколи рук не приложать. Они навіть стають у нас патентованими «батьками Русі».

— **В Едмонтонї** (Канада) відбуло ся дня 27. падолиста с. р. посвяченє нової церкви. На се свято зїбрали ся тисячі наших поселенців. Посвяченя довершив о Філяе в сослуженю дру-гих Василян. (За амер. «Свободою»).

— **Іменованя на залїзницях** у східній Галичинї і Буковинї. В адміністрації: Іспектор Олекс. Недушинський у Львові одержав титул старшого іспектора, а комісар Іван Терлецкий у Львові титул секретаря: до VI рангі 2. класи посаунений іспектор Лев Солецкий в Станиславіві; до VII р. авансували: Волде. Вуйцікевич у Львові і др. Стеф. Мос в Станиславіві; до VIII р. авасували: др. Генр. Ертель, др. Адольф Люстер і др. Як. Гамерман в Станиславіві, Стан. Валігурский, др. Дав. Кормес, Кар. Филковський і Каз. Блажек у Львові, а др. Генр. Бальтінестер в Чернівцях; — При будові і удержуваню залїзниц: В VIII ранзі до 4. кл. посаунені: Володимир Крушка і Іван Герстман в Станиславіві; до 2. кл. Кар. Робель в Турці, Арт. Клімельт в Станиславіві, Юл. Гомолінський у Львові, Мар. Фухе в Стрию і Стеф. Найгоф в Тернополи; до VII р. авансували: ревідент Евг. Хомранський у Львові іменованій старшим ревідентом, а комісарі будівництва Каз. Недільский в Тернополи, Іван Миронь в Станиславіві, Володе. Приставский в Стрию і Фр. Гешль у Львові іменовані старшими комісарами будівництва: в VIII р. посаунені до 2. кл.: офіціал Вал. Мановарда і ревідент Йос. Бодинський у Львові; до VIII р. авансували, іменовані комісарами будівництва, отсі адюнкти: Жигм. Мариновский, Зигм. Гешелє, Евг. Вельпель і Іван Квятковский у Львові, др. техн. Фридр. Пордєс в Бережанах, Володимир Левицкий в Чернівцях, Берн. Фінлер в Чорткові і Маєр Бугод в Станиславіві; в IX р. посаунені до 2. кл.: Каз. Білинський у Львові і геометер Гляя Равицкий в Турці; до IX р. авансували асистенти: Ант. Шраєр в Чернівцях і Володе. Чехович у Львові, іменовані адюнктами; адюнктами будівництва іменовані асистенти: Ант. Янг, Макс. Найман, Касп. Вайгел, Каз. Яроцкий, Мих. Черекій і Франц Тузак у Львові, Стефан Турин в Підволочисках, Войт. Сондель в Самборі, Вен. Росталь в Скалі і Мих. Козуб в Станиславіві.

Цсар іменував міністерияльного секретаря д-ра Віктора Гідея управителем залїзничого руху в Чернівцях в VI ранзі.

— **Перенесеня.** Намісник переніс повітових комісарів: Юл. Нападєвича з Дрогобича до Станиславова і Бол. Несвятковского з Золочева до

Дрогобича; повітових комісарів Ів. Мавського з Тарнова до Бродів, др. Гуг. Шварца зі Львова до Н. Санча і Стан. Холоновського з Н. Санча до Тарнова; концепіста намісництва д-ра Жигм. Красуцького з Турки до Вадович, а конц. практиканта др. Стан. Висоцького з Вадович до Підгуржа.

— **Міністер просвіти** др. Гартель видав розпорядженє до дирекцій всіх середних шкіл в справі відносин професорів до родичів і опікунів учеників. В тім розпорядку звертає ся увагу професорів, аби поводили ся з учениками сердечно і зичливо.

— **З Канади** доносять нам: В Вінніпегу почала ся перед трибуналом присяжних судій розправа проти кільканайцятых руских кольтонітів з Гімлі, котрі побили і викинули серафимського попа Дмитра Ярему з своєї церкви. Ярема є типовим попом-серафимцем. Родив ся в гусятинським повіті і має дві класи сїльської школи. В Галичинї був би нас безроги, а в Канаді за оплатою 25 доларів висвятив его самозванець Серафим на попа, а при помочи двох знакомих осів Ярема в Гімлі. Спершу нарід не пізнав ся на обманцеві, аж коли Ярема переписав греко-кат. церкву на серафимську, люди змовили ся, аби его прогнати. Дня 7. цвітня с. р. коли Ярема бурмотів щось при вістари, прибраний в церковні ризи, впало до церкви 24 его парохіян з Капієм на чолі. Ті, що були в церкві, прилучили ся до прибувших і всі обступили вістар. Капій прискочив до Яреми, спіймав его за груди і крикнув: «Ти лотре не єсь жадним греко-католицким священником! Тись серафимець! Звичайний шубраець! Марш, дурню, за двері!» По тих словах Капій рукою змів з престола все, що там находило ся, а Ярему пхнув в товпу. Товпа співаючи і штовхаючи Ярему вивела за волосє на двір. Потім викинено за Яремою все, що він справив, а церкву замкнено. Таким чином католики в Гімлі позбули ся серафимського обманця. Як покінчить ся розправа, донеку пізнійше.

— **Розрухи між Поляками.** N. Reforma доносить з Лодї (в Конґресівці), що на залїзничім мостї коло Паблиць порозмітувано динамітові патрони і бомби, аби спинити поїзд з резервістами. Одна бомба вибухнула і незначно ушкодила міст. Другу бомбу вкинув до води будник, ще заким она вибухла. Залїзницї стереже тепер військо. — В многих місцевостях Конґресівки резервісти побивали пиби в залїзничих поїздах та аж під загрозою багнетів всїдали до поїздів.

— **Арештованє сьвященника.** З Люблина доносять, що в однім із сіл тої губернії арештовано католицкого сьвященника з Галичини, який хрестив діти уїятам. Арештованого заковано в кайдани і відвезено до вязниці в Люблині. Назвище арештованого власти держать в тайні, аби Австрія про него не дізнала ся і не зажадала его видачі.

— **По американськи.** В Чикаго стала ся недавно цікава пригода. Одному панови здохав кінь. Привзани ветеринарі осудили, що нема вже ратунку, треба продати его на шкіру. Господар з боєм серця продав коня на шкіру оправцеві. Оправець завіз коня до стодоли, з наміром, що на другий день здере з него шкіру. Але о диво! В стодолі, де лежав кінь, була розсипана сіль. Звисаючий язык здохавого коня натрафив на купку соли, кінь очунав, підніє ся на ноги, і став влизувати сіль з підлоги. В ночи в своїм помешканю чує оправець іржанє і товченє ся коня. Приходить до стодоли та дивить ся і очам своїм не вірить. Вчєра здохавий кінь брикає по стодолі і ані слїду слабости. Коли о тім довідав ся властитель сего коня, зажадав від оправця або звороту коня, або 500 доларів, говорячи, що сиродав ему здохлого коня, а не брикаючого.

— **Товариство «Руска Захоронка у Львові»** звертає ся до усіх жителів Галичини, щоб при надходячих святах Різдва Христового згадали про нашу бідну дітвору, та дечим єї допомогли на коляду! Приймемо все, хотьби стару одежину і обуву, бо не одна дитина не приходить до Захоронки, бо нема єї у що загорнути. Товариство як на тепер вичерпало свої фонди до послїдного сотика, тож не може нести помочи бідакам. Тому звертаєсь тов. о до Вас, Добродїї і Добродїйки, вислухайте нашої просьби, а отрете одну слезу. — За Виділ: *Лукавіська* (ул. Сапіги ч. 5), *Козювська* (ул. Мартина ч. 25).

— **Дрібні вісти.** Повітовий виділ в Городенці звернув ся до виділів сумежних повітів з просьбою о поперте его внесенє на штурване лише одної половини доріг. — Капіраль 4. п. уланів в Жовкві, Ян Янковский застрілив свою любовницю Йосифу Черкавську а потім сам застрілив ся. — В Клепарові коло Львова найдено вчєра замерзлу 35-літню Марию Винницьку, жінку мурара.

Посмертні оповідки

— **О. Андрей Кочиревич,** сьвященник ювілят, парох у Вислоці-нижній, яслиського деканата,

перемискої єпархії, упокоїв ся дня 24. с. м. в 80. році життя а в 51. р. святицтва. В. с. п.

— **Диониз Ярославич**, урядник магістрату в Тернополі, упокоїв ся огоді в 33. році життя. В. с. п.

Телеграми

в дня 28. грудня.

Відень. Кружляе чутка, що др. Кербер подав ся до димісії ще 11. с. м., а дня 18. с. м. поновив свою просьбу.

Праска Bohemia доносить, що кабінет поки що не рішив ся ще подати до димісії. Предложено димісії д-ра Кербера було би для двірських кругів несподіванкою, а навіть сумнівають ся, чи цїсар прийняв би димісію. Справа вичинить ся ще в сім тижни. Що дотичить будучини, то думають, що др. Кербер має установити тимчасовий кабінет урядничий з Віттеком.

Станіславів. Загальний рух поїздів на шляху Борців-Іване пускте привернено знова.

Відень. Між австрійським а угорським правительством ведуть ся телеграфічні порозуміння що до веденя цлових пересправ з Німеччиною. Мабуть завтра австро-угорські делегати поїдуть знова до Берліна.

Льондон. Daily Telegraph доносить, що лїве крило російської армії в Манджурії посунуло ся дещо наперед. Фронт армії виносить тепер 65 клм. З початком лютого російська армія в Манджурії буде числити 600.000 війска.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс. б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні
ординує у внутрішних недугах від 3—5 попол. ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

Ілюстровані переписні листки

новорічні і різдвяні

в великім виборі в «Сокільськім Базарі» у Львові, ул. Руска 1.

ХРИСТІЯНЬСЬКИЙ КАЛЕНДАР МІСІОНАРЯ

на 1905 р к

коштує лише 50 сот., а з поштовою пересилкою 60 сот. Зміст багатий, ілюстрації гарні. При закупні більше примірників вельми значний опуст. Висилає лише за готівку: **Видавництво Чина св. Василя В. в Жовкові.**

Colosseum в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.
від 16. до 31. грудня 1904.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлено в неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що п'ятниці **High-Life** представлено. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білетом на фотелі, ложі і І-рядні крісла можна їхати даром на представлене омнібусами Кольосою, які ждуть коло Віденської каварні.

Лев Лопатинський.

Перед і за кулісами

та другі оповіданя.

— — — Ціна 1 К. — — —

Зміст: *Перед і за кулісами.* — *Будник 417.* — *Ягоди.* — *Атак серця.* — *Збиточки.* — *Акторске щастя.*

Набути можна в Стваропітійській книгарни.

Лев Лопатинський.

Беата і Гальшка

трагедия з другої половини XVI віку в 5. актах.

Ціна 1 К.

Ще в р 1891 прихильно оцінена референтом кравевого драматичного конкурсу др. Евг. Олесницьким, а відтак перероблена паново, ся драма відзначає ся сконденсованою акцією, трогачними сценами і вирішми характерами на тлі історичного кольориту. Тому і в читанні не тратить свого вражіння.

Набути можна в Стваропітійській книгарни у Львові.

Читайте!

Повне видане Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажаючи, щоби в кожній руській хаті находили ся Твори Тараса Шевченка, видано семи днями найдешевший збірник сих творів п. з. „**ПОЕЗИЯ Т. ШЕВЧЕНКА**“. Книжка, оправлена в полотно з золоченими втисками, може бути найгарнішою окрасою руських хат. Папір веліновий, формат на взір європейських клясиків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опусту. Висилає ся тільки за надісланем 2 кор. 30 сот. на адресу: **КАНЦЕЛЯРИЯ „ПРОСЬВИТИ“ у ЛЬВОВІ** (Ринок ч. 10).

Читайте!

Всілякі

КУПОНИ

вильосовані

цінні папері

вишачує без потручення провізії або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.

УЧЕБНИК французької мови

Часть I. Апробований для всіх середних женських шкіл.

Примірник оправлений в полотно 2 К 50 с. (на поштову пересилку 15 с). Купити можна лиш в Руськім Інституті для дівчат в Перемішлі

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Іс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—3/4), Сучави
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию 1/2—3/4 вкл. в нед. і свята), Керезмезе (1/2—3/4 вкл.)	6:30	до Підволочиска, Київна, Одеси, Бродів, Копичинь, Гусятина, Чорткова
7:30	з Рави руської, Сокала	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиска, Одеси, Київна, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Замоланого
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Ісана, Освянцима
8:10	з Станіславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Замоланого через Краків, Мезельборча, Пешту	10:35	до Тернополя, Потутор
10:02	з Стрия, Борислава	10:45	до Чернівців, Делятина, Заліщик, Новоселци
10:20	з Рашева, Любачева	10:50	до Белци, Сокала, Любачева
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посп. до Підволочиска, Київна, Одеси, Бродів, Копичинь, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	2:45	посп. Іцкан, Іс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижниць, Керезмезе
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Римакова, Івонича, Сянока, Хирова	2:55	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Замоланого
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кічманя, Новоселци (через Жучку, Вижниць)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлі (від 1/2—3/4 вкл.), Скольного (1/2—3/4 вкл.), Ходорова, Калуша
2:30	посп. з Підволочиска, Одеси, Київна, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинь, Кошови	3:30	до Рашева, Любачева, Хирова
4:45	з Стрия, Хирова, Тухлі (1/2—3/4 вкл.), Скольного (1/2—3/4 вкл.)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:03	з Сокала, Белци, Любачева	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:10	з Підволочиска, Київна, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Івана пустого, Скали, Копичинь	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карасьбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освянцима	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:50	з Іцкан, Жидачева, Новоселци і Сучави	7:05	до Рави руської, Сокала
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	9:00	до Підволочиска, Київна, Одеси, Бродів
9:10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, Жидачева (1/2—3/4 вкл.) Гусятина, Керезмезе, Калуша	10:05	до Перемішля (1/2—3/4 вкл.), Хирова, Н. Санча
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Броцлава, Варшави, Праги, Освянцима, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10:00	з Самбора, Хирова, Сянока, Ісана	10:55	до Кракова, Відня, Броцлава, Праги
10:20	з Підволочиска, Київна, Одеси, Бродів, Копичинь, Заліщик, Скали, Івана пустого, Гусятина	11:00	до Підволочиска, Бродів, Копичинь, Грималова, Івана пустого, Скали, Гусятина, Потутор
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава	11:05	до Стрия
12:20	посп. з Іцкан, Іс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	11:10	до Рави руської, Любачева (що неділі)
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Замоланого, Н. Санча
3:25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	2:51	посп. до Ісана, Іс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/2—3/4 вкл.), Сучави, Кічманя
		4:10	до Кракова, Відня, Броцлава, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Освянцима
			з двірця „Підзамче“
7:20	з Підволочиска, Одеси, Київна і Бродів		
2:15	посп. з Підволочиска, Київна, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинь, Чорткова	6:43	до Підволочиска, Бродів, Київна, Одеси, Копичинь, Гусятина, Чорткова
5:06	з Підволочиска, Київна, Одеси, Бродів, Копичинь, Заліщик, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	6:52	до Тернополя, Потутор
10:02	з Підволочиска, Київна, Одеси, Бродів, Копичинь, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина	2:09	посп. Підволочиска, Бродів, Київна, Одеси, Копичинь, Гусятина, Грималова, Скали, Івана пустого
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	9:21	до Підволочиска, Київна, Одеси, Бродів
		11:24	до Підволочиска, Бродів, Копичинь, Заліщик, Івана пустого, Скали, Гусятина, Грималова

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:42, 7:30 рано, 11:45 перед полуд. 3:00, 4:30 і 5:3 пополудни, 7:54 і 8:59 вечером, (до 11/9 вкл.)
з Ялова 8:20 рано, 1:16, 4:15 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.), 10:00 вечером (від 15/5 до 1/4 вкл. в неділі і свята).
зі Шпрця 9:35 вечер (1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята).
з Любіня вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділі і свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рижить ся від часу львівського о 36 минут, а львівного 12 год. часу середно-європейского — 12 год. 36 мин. часу львівського — Ничі години від 6 вечер до 5:55 рано об'єдено рамками. — В місті продає білети зичайні агенції часопиші П. Ст. Соколовського пасаж Гавельна 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформаційне ц. к. австрійськ. державних ул. Красницьких ч. 51, уділяє абонентам, и сирам х. австрійськ. продає білети вського роду і розлади їади, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділі і свята від 9. рано до 12. в полудне.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 5:48 рано, 9:30 і 10:50 передполудни, 1:05, 3:45 і 5:05 попол., 7:05 і 8:04 веч. (від 8/5 до 11/9 вкл.)
11:10 в вощ (що неділі)
до Ялова 6:00 рано, 9:15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.)
1:35 попол., (від 1/5 до 31/8 в неділі і свята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5:48 пополудни.
до Шпрця 1:45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята).
до Любіня вел. 2:15 попол. (від 1/5 до 11/9 вкл. в неділі і свята).